

РЕШЕНИЕ

№ 3955

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10565** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 166 от ДОПК вр. чл. 195б ал.1 от ЗВ.

Образувано е по жалба вх.№ ПО-02-36/М/06.06.19г на [фирма]-С. с представляващ ИД С.Д. и с проц.представител юрк. П. против АУПДВ № 34/23.04.19г на Директора на Б. Дирекция „И. район“.

В жалбата се сочи, че актът е унищожаем, постановен при липсата на необходимите предпоставки, неправилен, необоснован, постановен при съществени проц.нарушения, нарушение на мат.закон и пороци на формата/липсата на мотиви/, като се моли за отмяната му.Твърди се, че представител на дружеството не е присъствал при извършените проверки, не е бил поканен, не се е запознал и не е подписал констатациите, като така е нарушено правото му на защита. Актът няма мотиви, като проверките са били необективни и няма данни при тях да са били засечени водомерите за реално изразходваното количество водни маси.В съд.заседание юрк. П. поддържа жалбата, като оспорва установения с АУПДВ размер на задължението.Направено е с нарочна молба искане да се разпита като свидетел служителка на дружеството, посочена в КП като присъствала при проверка на място, искането е оттеглено от жалбоподателя впоследствие.Твърди се, че е доказано и посредством ССчЕ несъответствието между отразеното в подадената от дружеството декларация по чл. 194б от ЗВ и отразеното в КП, респ. в АУПДВ, моли се и за присъждане на разноски.

Ответникът Директора на Б. Дирекция „И. район“ се представлява от юрк. Б., който

оспорва жалбата. Сочи, че служителят, който е съставил КП, е починал и не може да бъде разпитан като свидетел относно действителното извършване на проверката на мястото. В писмени бележки юрк. Х. моли за потвърждаване на АУПДВ като правилен и законосъобразен, издаден въз основа на доказателствата по чл. 195б ал.2 от ЗВ, след като двата КП са доведени до знанието на дружеството, и при пълно съвпадане на размера на задължението по АУПДВ за 2016-2017г с размерите/сумарно/ по двете декларации по л. 194б от ЗВ /за 2016г и 2017г/. Не се спори, че дружеството е титуляр на разрешително за водовземане и е ползвало повърхностни води в периода 2016г-2017г. Оспорва се само размера на задължението, което е определено въз основа на тарифите, действащи към процесния период /и напълно съответства на декларираното от самото дружество в двете му декларации/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц. легитимация/адресат на акта/, срещу АУПДВ по чл. 166 от ДОПК вр. чл. 195б ал.1от ЗВ, който подлежи на обжалване по реда на АПК. Поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

[фирма]-С. е титуляр по Разрешително за водоползване № 0659/27.11.01г, с което му е разрешено водоползване от язовир „Синята река“ на р. Синя река в землището на [населено място], обл. П., ЕКАТТЕ 77270, до 0.8 куб.м./сек, с обем до 1.3 млн. куб.м./годишно, за напояването на 9800 дк поливни площи, през месеците април-октомври, за периода 27.11.01- 27.11.05г. С Продължаване и изменение на РП № 0659/25.08.05г, срокът на първоначалното разрешително се изменя на 27.11.01-27.11.11г. С Решение № РР-1287/07.07.11г срокът на действие е продължен до 27.11.16г, а номерът на разрешителното е променен на № 31420022.

Видно от представена справка от ответника, за периода 2012-2015г, дружеството има издаден АУПДВ № 14/14.08.17г за 4 345.29лв.

Дружеството е подало декларация по чл. 194б от ЗВ на 02.02.17г, относно дължимата сума по разрешителното за периода 01.01.2016г -31.12. 2016г.- дължима сума 33.17лв при иззето количество вода 33 170 куб.м./изчислена според разрешеното количество и Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, в ред ДВ бр.50/11г, в сила от 01.01.12г. На 20.02.17г в [фирма]-клон М. е извършена проверка по документи от гл.експерт в Б. Дирекция „И. район“, в присъствието на служител на дружеството, относно подадената декларация по чл. 194б от ЗВ. Видно от КП, има монтирано измервателно устройство, като по представената от дружеството при проверката справка с ежедневно записани количества вода, отчетата вода за 2016г е с обем 128 070 куб.м./а според декларацията е 33 170 куб.м./.

Дружеството е подало декларация по чл. 194б от ЗВ на 05.02.18г, относно дължимата сума по разрешителното за периода 01.01.2017г -31.12. 2017г.- дължима сума 471.95лв при иззето количество вода 39 290 куб.м./изчислена според разрешеното количество и Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, в ред ДВ бр.2/17г. На 12.03.18г в [фирма]-клон М. е извършена проверка по документи от гл.експерт в Б. Дирекция „И. район“, в присъствието на служител на дружеството, относно подадената декларация по чл. 194б от ЗВ. Видно от КП, има монтирано измервателно устройство. Провереният изчислява дължима такса за 2017г в размер на 109.20 лв /за 91 000куб.м по 0.0012лв/, тъй като по представената от дружеството при проверката справка с ежедневно записани количества вода, отчетата вода за 2017г

е с обем 91 000 куб.м./а според декларацията е 39 290 куб.м./.

И при двете проверки служителят на Б. Дирекция „И. район“ е гл.експерт Н.Т./починал по данни на ответника/, упълномощен съгл. Заповед № РД-03-21/08.03.17г и Заповед № РД-03-350/11.12.18г от Директора на Б. Дирекция „И. район“ по чл. 188 ал.1 от ЗВ.

С писмо от 27.02.19г/връчено на 01.03.19г/, ответникът кани жалбоподателя доброволно да заплати в 7мо дневен срок дължимите суми по чл. 194 ал.1 т.1 б.„б“ от ЗВ, за периода 2016-2017г, относно яз.„Синята река“ съгл. Разрешително № 31420022 , изчислени на база разрешено годишно количество /поради липсата на монтирано измервателно устройство /, Тарифата /в относимите редакции / и подадените две декларации по чл. 194б от ЗВ.Сумата по поканата за доброволно изпълнение е същата като по двете подадени декларации от жалбоподателя- 471.95лв за 2017г и 33.17лв за 2016г, общо сумата е 505.12лв, върху която се изчислява и лихва за забава. В писмото са описани и дължими суми относно яз.Л. по друго разрешително, които не са предмет на обжалвания АУПДВ.

При липсата на доброволно изпълнение, с писмо от 20.03.19г/връчено на 22.03.19г/, ответникът на осн. чл. 26 ал.1 вр. чл. 34 ал.1 от АПК уведомява жалбоподателя за началото на адм.производство за издаване на АУПДВ за дължимите суми за периода 2016-2017г. относно двата язовира.Изпратен е и КП от 12.03.18г.

Издаден е обжалвания АУПДВ № 34/23.04.19г на Директора на Б. Дирекция „И. район“, с който е установено неизплатено задължение за периода 2016-2017г, относно относно яз.„Синята река“ съгл. Разрешително № 31420022 , изчислено на база разрешено годишно количество /поради липсата на монтирано измервателно устройство /, Тарифата /в относимите редакции / и подадените две декларации по чл. 194б от ЗВ.Сумата по АУПДВ е същата като по двете подадени декларации от жалбоподателя - 471.95лв за 2017г и 33.17лв за 2016г, общо сумата е 505.12лв, върху която се изчислява и лихва за забава в общ размер на 57.81лв / 6.94лв за периода 01.04.17-23.04.19г върху сумата 33.17лв и 50.87лв за периода 01.04.18-23.04.19г върху сумата 471.95лв/.

С писмо от 20.05.19г/получено на 22.05.19г/, ответникът връчва АУПДВ на дружеството и го кани в 14дневен срок доброволно да заплати сумата по АУПДВ /505.12лв главница и 57.81лв лихва/.

По искане на жалбоподателя е допусната ССЧЕ, която да установи дали сумата по декларацията е идентична на сумата по КП. В.лице сочи в заключението си, че не е налице идентичност между сумите и количествата вода в декларацията за 2016г и в относимия КП от 20.02.17г / в него липсва посочена дължима сума,както самото в.лице твърди/. В.лице изобщо не е дало заключение относно декларацията за 2017г и КП от 2018г.

Съдът намира от правна страна следното:

АУПДВ е издаден от компетентен орган, съгл. чл. 195б ал.1 от ЗВ вр. чл. 166 от ДОПК, и предвид местонахождението на яз. „Синята река“/в обл.П./.

АУПДВ е издаден при спазване формата по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.Същият съдържа мотиви и те са, че размерът на задължението се определя такъв, какъвто е посочен от дружеството по двете декларации /в които е определен от жалбоподателя въз основа на разрешеното годишно количество и Тарифата в относимите редакции- новата Тарифа съгл. ДВ бр.2/17г и старата Тарифа съгл.ДВ бр.50/11г/.

АУПДВ е издаден и при липсата на допуснати съществени проц.нарушения, като са изяснени фактите и обстоятелствата по чл. 35 от АПК и правото на защита на жалбоподателя не е нарушено. Двата КП са съставени по документи /не е правена проверка на измервателно устройство на място, като е използвана подадената съответна декларация и предоставената на проверяващите ежедневно водената справка за обемите използвана вода през годината /, в присъствието на служители на жалбоподателя/от клон М.-П./.

По материалната законосъобразност на АУПДВ: Същата следва да се преценява съгл. 3М в действащата към 23.04.19г редакция- по ДВ бр.25/19г. Съгл. чл. 194 ал.1 т.1 б. "б" , за използването на подземни води се плаща такса за водовземане, а съгл. ал.2- таксата се определя на базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл. 117а. Съгл. § 9 от ПЗР на ЗВ, когато използването на водите се осъществява на основата на издадени разрешителни или без основание, лицето, използващо водите, дължи заплащане на таксите, предвидени в този закон, считано от влизането в сила на тарифите, предвидени от този закон, независимо от етапа, на който се намира процедурата за издаване или преоформяне на разрешителното му. Следва да се отбележи, че по делото е представено е само разрешително до 27.11.16г., като не е ясно въз основа на какво разрешително е водоползването след тази дата, до 31.12.17г. Съгл. чл. 195б ал.2 от ЗВ, АУПДВ се съставя въз основа на писмени доказателства: извлечения от сметките, по които постъпват таксите; платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; покана към лицето за доброволно изпълнение/има такава/; констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението/има такива/. Размерът на таксите е изчислен по декларираните по реда на чл. 194б ЗВ от жалбоподателя отнет при водовземането обем вода и при цена съгл. действащата към съответния момент Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (отм.) и действащата тарифа със същото наименование. За всеки от отчетните периоди водоползвателят е подавал в БД "ИБР" декларации по чл. 194 б ЗВ, в които е посочил използваните водни количества и е изчислил сам дължимите такси. Длъжностни лица от БД "ИБР" са извършили проверка за определяне на ползваните водни количества и дължимите такси според декларациите на титуляра на разрешителното, за което са съставени протоколи. След кореспонденция с титуляра е образувано производство за установяване на публичното държавно вземане, за което е изпратено уведомление по чл. 26, ал. 1 АПК. При липса на доброволно изпълнение в срока по уведомлението е издаден АУПДВ, в който размерът на таксата е определен по отчетни периоди при цена съгл. действащата към съответния момент Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (отм.) и действащата тарифа със същото наименование. Определянето на отнетия воден обем е по представена от титуляра на разрешителното по реда на чл. 194 б, ал. 1 ЗВ информация. Правомощието на директорите на басейнови дирекции за установяване на вземания за незаплатени такси по чл. 195а ал. 1 от ЗВ следва от нормите на чл. 195б ал. 1 и ал. 2 от ЗВ. Липсва несъответствие между декларираните от жалбоподателя и посочени в АУПДВ отнети водни количества. Не е установено задълженията да са погасени. Акцесорното задължение за лихва съществувало предвид наличието на падеж на задълженията за плащане на такса и фактът на забавата.

Видно от двата КП обаче, на водния обект е монтирано измервателно устройство . Съгл. практиката на ВАС/Решение № 8816/06.07.20г/, правилото е, че отнетият при

водовземането обем вода се измерва с измервателни устройства, отговарящи на нормативните изисквания /чл. 194 а, ал. 1 ЗВ/. В приложимата тарифа/отм./ за отчетния период 2016 е предвидено изключение в случаите на повреда или несертифициране на измервателното устройство – при изчисляването на таксата за водовземане се взема предвид разрешените количества по разрешителното. За отчетната 2017 г. по действащата тарифа същото разрешение за определяне на таксата е дадено с чл. 7, ал. 2, но само при повреда на измервателното устройство. Няма данни по преписката/и в двата КП/ и не се твърди от жалбоподателя, че измервателното устройство е било повредено или несертифицирано/за 2016г само/. Следователно дължимите такси е следвало да се изчислят на база измерените /от самия жалбоподател/ използвани количества вода /отразени в неговите ежедневни справки и респ. в двата КП/, а не по декларираните от него данни/те явно са различни/. В случая отнетият воден обем е посочен от жалбоподателя в информацията/декларацията по чл. 194 б ЗВ. Тази декларация е с характер на извънсъдебно признание, което с арг. от чл. 175 ГПК се преценява с оглед на всички обстоятелства по делото. Към тези обстоятелства се отнася извършената от директора на БД“ИБР“ проверка по реда на чл. 194 б, ал. 3 ЗВ на информацията по декларацията /за резултатите са съставени посочените конст. протоколи/. При установени несъответствие с информацията по чл. 194 б, ал. 3 ЗВ е било дължимо издаване на АУПДВ за коригиране на декларацията по реда на чл. 194 б, ал. 4 ЗВ. Вместо това обаче, ответникът издава АУПДВ въз основа на декларираните данни, при наличие на установени с двата КП несъответствия между декларираните данни и измерените от самия жалбоподател количества чрез ежедневни записвания в нарочен дневник/отразени и в КП/.

АУПДВ като материално незаконосъобразен следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне, при което ответникът да се произнесе по реда на чл. 194б ал.4 от ЗВ, като с АУПДВ коригира декларациите.

Жалбоподателят претендира разноски, които следва да му се присъдят съгл. чл. 143 ал.1 от АПК-50лв дър.такса, 100лв за ССчЕ и 100лв юрк.възнаграждение/мин.размер по чл. 78 ал.8 ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ АУПДВ № 34/23.04.19г на Директора на Б. Дирекция „И. район“, по жалба вх.№ ПО-02-36/М/06.06.19г на [фирма]-С. с представляващ ИД С.Д..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Директора на Б. Дирекция „И. район“ за ново произнасяне, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Б. Дирекция „И. район“ да заплати на [фирма]-С. с представляващ Изпълнителния Директор С. сумата от 250 лв/двеста и петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок

от съобщението.

Съдия: